

По много чему, Србија је земља чуда. Нажалост, углавном у негативном смислу. Понекад је

неразумљива, и то не само странцима већ и нама.

Део наше интелектуалне уметничке и полит

ичке елите, почев од деведесетих година

, користи сваку прилику да, уз легитимну политичку критику, наружи сопствени народ. Припадници овог, на срећу малобројног интелектуалног соја

, не презају од најтежих оптужби на рачун српског народа, при чему је на удару све што чини његов идентитет и државотворни капацитет. У јавности се за ову појаву одомаћио израз **аутошовинизам**

О феномену аутошовинизма и

његовим историјским, културолошким и политичким коренима, о утицају који они

што га заступају имају на српску политичку и културну сцену

, за НСПМ говоре познати српски интелектуалци

и културни посленици Владимир Кеџмановић, књижевник

, Предраг Марковић,

историчар

, и драмски писци Радослав Павловић и Сениша Ковачевић.

Владимир Кеџмановић: У једном телевизијском дуелу саговорник ме је питао шта значи

та бесмислена кованица аутошовинизам и како човек може бити аутошовиниста. Одговорио сам му: као што човек може бити садиста и мазохиста, тако може бити и аутошовиниста. Ако је реч о стварно искреном аутошовинизму који није мотивисан очекивањем неке материјалне добити, онда се он психолошки може објаснити као својеврсна патологија, као кад, на пример, жртва силовања кривицу за оно што јој се догодило почне приписивати себи. Ово објашњење важи само у случају искреног, односно спонтаног аутошовинистичког испољавања ставова и понашања које није мотивисано учешћем у програмском разарању националне културе и свега осталог. Наравно, аутошовиниста вам никада неће рећи да му је коначни циљ обрачун са српском националном традицијом, него да је културна традиција сваке нације сама по себи спорна. У овој аргументацији је, међутим, спорно то што друге нације немају идеју да своју националну традицију униште, па се онда то своди на уништавање само српске културе. С друге стране, чак и када бисмо прихватили исправност концепта уништења културних традиција свих нација, то опет не би било добро, заправо, то би био прави идиотизам, јер од чега ћемо онда кренути, од Мао Цедунга или Пола Пота? То су потпуне бесмислице. Немогуће је уништити духовну традицију једног народа и почети од нуле, али могуће је начинити извесну штету.

Предраг Марковић: Аутошовинизам се најкраће може дефинисати као мржња према сопственом народу. Та појава родомрштва најбоље је проучена код Јевреја. Дobar део њихове елите одбацивао је свој идентитет. Маркс је, рецимо, презирао Јевреје, а и Фројд је имао проблем да прихвати свој јеврејски идентитет. Дакле, та два велика имена светске науке и културе били су аутошовинисти. Они су, као припадници једне прогоњене мањине, хтели да се интегришу у та друштва која су још увек била отворена за интеграцију мањина, и да постану део веће заједнице. Наши аутошовинисти, то јест људи који презиру српски идентитет, често су заточеници прошлости. За њих постоји искључиво југословенски идентитет, при чему су они заправо већи хегемонисти од српских националиста. Данашњи Југословени, углавном Срби, желе да наметну неки заједнички идентитет и Хрватима, Бошњацима и Словенцима, који су се очајнички борили да се издвоје из тог заједничког југословенског идентитета. Треба ипак истаћи чињеницу да аутентичног аутошовинизма код нас није било пре појаве комуниста. Основни принцип комунистичке националне политике у Југославији био је да највећи народ треба да угађа и чини уступке мањим народима. Сем комуниста и неокомуниста, нема других аутошовиниста. То је заправо један идеолошки остатак комунизма. И данашњи либерали идеолошки су веома блиски Титовим комунистима, неки од њих су исти ти људи. Њихова блискост с комунистима очитује се, рецимо, у обожавању стране силе; за некадашње комунисте то је била Москва, а за данашње Брисел и Вашингтон; такође, спремни су да националне интересе подреде интересу неког светског идеолошког центра. Данашњи либерали много више личе на комунисте него на традиционалне демократе који су, пре свега, везани за државу.

Српски аутошовинизам или идентификација са агресором

Пише: Владимир Кеџмановић, Предраг Марковић, Радослав Павловић, Сениша Ковачевић
уторак, 17 април 2012 12:14

Кеџмановић, Марковић, Павловић, Ковачевић
Писао сам о српском аутошовинизму и о српској идентификацији са агресором у једном од својих књижних интервјуа. У овом интервјуу са Сенишом Ковачевићем, једним од аутора ове књиге, разговарам о српском аутошовинизму и о српској идентификацији са агресором.